अथ षष्ठोऽनुवाकः।

(१) पञ्चमे चातुर्होत्रचयनमभिहितं। उत्तरेषु चतुर्ष्वनुवाकेषु विश्वसृच्चयनमभिधीयते। तच्च बोधायनेन स्पष्टमभिहितं। अथ वैश्वसृजस्तस्य प्रसिद्धं क्षेत्रकरणं यथा सावित्रस्यैतावदेवानाना तिस्रो लेखा भवन्ति। अथान्तिमायां लेखायामुपदधाति, यच्चामृतं यच्च मर्त्यमित्यष्टादशेति। ते एते मन्त्राः षष्ठानुवाकेऽभिधीयन्ते। तत्र प्रथमं मन्त्रमाह। "यच्चामृतं यच्च मर्त्त्यम्। यच्च प्राणिति यच्च न। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाङ्गिरस्वद्भवासीद" इति। लोके यदमृतं विनाशरहितं वस्तु 'यच्चामृतं', 'यच्च मर्त्त्यं' विनश्वरं, 'यच्च' श्वासोपेतं, जङ्गमं, यदपिश्वासरहितं स्थावरं, ता, अमृतादिरूपाः, 'सर्व्वाः' अपि 'कामदुघाः' स्वापेक्षितफलस्य दोहयित्रीः, 'इष्टकाः कृत्वा' इह क्षेत्रेऽहमुपदधे। हे इष्टके त्वं, तेन ऋषिणा, मन्त्रदर्शिना, तेन च ब्रह्मणा, मन्त्रेण 'तया' त्वदभिमानिन्या 'देवतया अङ्गिरस्वत्' अङ्गिरोभिरिवोपहितासती, स्थिरोपविश॥

(२) अथ द्वितीयमन्त्रमाह। "सर्व्वाः स्त्रियः सर्व्वान् पुरुषः। सर्व्वं न स्त्रीपुमञ्च यत्। सर्व्वास्ताः" इति। न 'स्त्रीपुमं' स्त्रीपुरुषविलक्षणं नपुंसकं व्यक्तित्रयरूपास्ताः सर्व्वा इष्टकाः कृत्वेत्यादिकमनुषज्यते। एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यं॥

(३) अथ तृतीयमाह। "यावन्तः पाँसवो भूमेः॥ १॥